

на момиче-то; и запесе јк на майкж си.

12 А ученици-твъ му дойдохж та дигнажх тѣло-то, и го погребохж, и дойдохж та казахж на Иисуса.

13 И ^акако чу това Иисусъ, отиде отъ тамъ съ ладіїх въ пустро мѣсто самичък; и като разбра народъ-твъ, отидохж вслѣдъ 14 него пѣши отъ градове-твъ. И като излѣзе Иисусъ видѣ народъ много и ^есмили ся за тѣхъ, и исцѣли болни-твъ имъ.

15 А ^акако станъ вечеръ, дойдохж при него ученици-твъ му и рекохж: Пусто е мѣсто-то, и врѣмѧ-то вече мини; распустни народъ-твъ, да идѣтъ по села-та да 16 си купятъ за яденіе. А Иисусъ имъ рече: Не имъ трѣбва да идѣтъ: дайте имъ вы 17 да ядатъ. А твъ му казуватъ: Нѣмамы 18 тука освѣніе петь хлѣба и двѣ рыбы. А 19 той рече: Донесѣте ми гы тука. И като повелѣ на народъ-твъ да наѣдѣтъ на трѣвѣ-твъ, зѣ петь-твъ хлѣба и двѣ-твъ рыбы, погледиши на небе-то, и ^аблагослови; и като прѣломи даде хлѣбове-твъ на ученици-твъ, а ученици-твъ на народъ-твъ. И ядомъ 20 всички, и насытихъ ся; и дигнажх изостанжло-то отъ укурухъ-твъ, дванадесетъ 21 коша пълни. А онѣзи които ядохж бѣхж до петь хиляди мѫжіе, освѣніе жены и дѣца.

22 И тозъ часть принуди Иисусъ ученици-твъ си да влѣзатъ въ ладіїж-твъ, и да идѣтъ прѣди него отвѣдъ, доклѣ распустне 23 народъ-твъ. И ^акако распустих народъ-твъ, възлѣзе на горѣ-твъ на самъ да си помоли. И ^акако станъ късно тамъ бѣ са- 24 мичъкъ. А ладія-та бѣ вече въ срѣдъ море-то, обураваєма отъ волни-твъ; защо 25 вѣтръ-твъ бѣ противенъ. А въ четвъртож-твъ стражж на иошъ-твъ Иисусъ отиде къ- 26 дѣ тѣхъ, и вървѣше по море-то. И като го видѣхж ученици-твъ че върви ^к по море-то, смущихъ ся и думахж че е вѣда, и 27 отъ страха извѣскахж. Тозъ часть Иисусъ имъ проговори и рече: Дѣрзайте; азъ съмъ; 28 не бойте ся. Отговори Петъръ и рече му: Господи, ако си ты, повели ми да дойдѫ 29 при тебе по водѣ-твъ. А той рече: Дойдѫ. И като слѣзе отъ ладіїж-твъ Петъръ, вървѣше по водѣ-твъ да дойде при Иисуса. 30 Но понеже виждаше вѣтръ-твъ силенъ, у- 31 плани ся, и като начиши да потънува, из- 32 выка и рече: Господи! избави мя. И тутакси Иисусъ прострѣ рѣкъ, улови го, и рече му: Маловѣре, защо си ся усумнѣль? 33 И отъ какъ влѣзохж въ ладіїж-твъ, тихи-

33 вѣтръ-твъ. А които бѣхж въ ладіїж-твъ дойдохж та му ся поклонихж и думахж: Наистинѣ Сынъ Божій си.

34 И ^апрѣминажх та дойдохж въ земїж- 35 твъ Генинисаретскж. И щомъ го познахж тамошни-твъ человѣци, распроводихж по всичкж-твъ онїжи околность, и доведохж 36 при него всички-твъ болни; И моляхж го да ся допрѣжъ само до полы-твъ на дрѣхъ-твъ му: ^и и колкото ся допрѣхж оздравѣхж.

ГЛАВА 15.

1 Тогазъ ^апристѫпихж при Иисуса Йерусалимски-твъ книжници и Фарисеи, и казу- 2 вахж: ^аЗащо твои-твъ ученици прѣстѫпватъ ^апрѣданіе-то на стары-твъ? Понеже не си мыжъ рѣкъ-твъ, кога ядѫтъ хлѣба. 3 А той отвѣща и рече имъ: Защо и вы заради ваше-то прѣданіе прѣстѫпвате 4 Божії-твъ заповѣдъ? Защото Богъ заповѣда и рече: ^аПочитай бащж си и майкж си; ^и и, ^аКоито злослови бащж или 5 майкж, непрѣмѣнно да ся умърти. ^и Но вы казуватъ: Който рече на бащж или на майкж: ^аДаръ е каквото бы да ся ползвашъ отъ мене, доста е, той може и да не почита бащж си или майкж си. 6 И развалихте Божії-твъ заповѣдъ за ва- 7 ше-то прѣданіе. ^аЛицемѣри! добре про- 8 рокува Исаия за васъ и казуватъ: ^аТѣзи людіе приближаватъ при мене съ уста-та си, и съ устни-твъ си мя почитатъ, а сърдце-то имъ далечь отстои отъ мене. 9 Но напразно мя почитатъ, ^акако учатъ ученици заповѣди человѣчески.

10 ^аИ като призыва народъ-твъ, рече имъ: 11 Слушайте и разумѣйте: ^аНе осквирнива человѣка което влѣзува въ уста, но което излѣзува изъ уста, то осквирнива человѣка.

12 Тогази пристѫпихж ученици-твъ му и рекохж му: Знаешъ ли че Фарисеи-твъ като чухж тѣзи думж соблазнихж ся? 13 А той отговори и рече: ^аВсяко растеніе, което не е насадилъ Отецъ мой небесный, 14 ще ся искорени. Оставете ги! ^аТвъ сѫ-слѣпъ водители на слѣпъя; а слѣпецъ слѣпца ако води, и двама-та ще паднатъ въ 15 ямѣ-твъ. ^аОтговори Петъръ и рече му: 16 Истѣлкувай ни тѣзи притчъ. А Иисусъ имъ рече: ^аОще ли сте и вы безъ разумѣ? 17 Не разумѣвате ли още, че ^авсе то влѣ- 18 зува въ уста-та съмѣстя ся въ тѣрбухъ-твъ, и въ заходъ-твъ ся исхвърля? ^аА което

^а Гл. 10; 23. 12; 15. Мар. 6; 32. Лук. 9; 10. Иоан. 6; 1, 2.

^а Гл. 9; 36. Мар. 6; 34.

^а Мар. 6; 35. Лук. 9; 12. Иоан. 6; 5.

^а Гл. 15; 36.

^а Мар. 6; 46.

^а Иоан. 6; 16.

^а Иоан. 9; 8.

^а Иса. 2; 7. Гл. 16; 16. 26;

63. Мар. 1; 1. Лук. 4; 41. Иоан. 1; 49. 6; 69. 11; 27. Дѣян. 8; 37. Рим. 1; 4. Мар. 6; 53. Гл. 9; 20. Мар. 3; 10. Лук. 6; 19. Дѣян. 19; 12.

^а Мар. 7; 1. ^а Мар. 7; 5. ^а Мар. 7; 5. ^а Мар. 7; 8.

^а Иса. 29; 13. Иез. 33; 31. ^а Иса. 29; 13. Кол. 2; 18 до 22. Тит. 1; 14. ^а Иса. 20; 12. Лев. 19; 3.

Втор. 5; 16. Прит. 23; 22. Ефес. 6; 2. Их. 21; 17. Лев. 20; 9. Втор. 27; 16. Прит. 20; 20. 30; 17. ^а Мар. 7; 11, 12. ^а Мар. 7; 1; 6. ^а Иса. 29; 13. Иез. 33; 31. ^а Иса. 29; 13. Кол. 2; 18 до 22. Тит. 1; 14. ^а Иса. 20; 12. Лев. 19; 3.

^а Иса. 23; 16. Лук. 6; 39. ^а Мар. 7; 17. ^а Гл. 16; 9. Мар. 7; 18. ^а 1 Кор. 6; 13. ^а Гл. 3; 6.